

Tisztelt Alkotmánybíróság részére,

ügyszám: IV/984/2018

Hivatkozva 2018.06.19.-i keltű levelükre – mely korrekt tartalmáért külön köszönet - az abban megadott törvényi 30 napon belül a kiegészítésekkel és módosításokkal egységes szerkezetbe foglalva *(melyeket dőlt betűvel szedtem)* ismételten benyújtom az alkotmányjogi panaszt.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján

alkotmányjogi panaszt

(a módosításokat egységes szerkezetbe foglaló szöveggel)

terjesztek elő.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/984-2/2018
Érkezett:	2018 JÚL 25.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az egymással összefüggő,

- a felülvizsgálati eljárásban hozott Kúria Pfv.III.20.104/2017/5 számú 2018. január 10.-i keltű ítéletének,

- a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Gf.75.306/2016/5. számú 2016. július 06-i keltű ítéletének,

- a megismételt eljárásban hozott Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 12.G.24668/2014/44 számú 2016. március 04-i keltű ítéletének és

- a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Gf.75.345/2012/8. számú 2012. október 17-i keltű részítéletének, valamint

- a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság alapeljárásban hozott 12.P.II.21276/2011/12 számú 2011. november 22-i keltű ítéletének

alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg, miután ezen eseti döntések megsértették indítványozó alaptörvényben rögzített alapjogait.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Alperes és a korábban II. r. alperesként perben álló Budapest Főváros II. Kerület Önkormányzat 2007. december 06.-án 20 évre szóló megállapodást kötött az Önkormányzat tulajdonában lévő Budapest II. kerületi [REDACTED] tér használatára. Az

alperes a korábban szép, parkos kert területen sportpályát üzemeltett, és az ingatlant sportcélú és más tevékenységekre hasznosítja, illetve bérbeadja.

Itt, a [REDACTED] téren találhatóak a felperesi lakások a [REDACTED] szám alatt. II. r. felperes ide született 83 évvel ezelőtt, ahol annak idején még a szülei is laktak.

Az alperesi sportpályák és a sportlétesítmény reggel 6 órától este 10 óráig, gyakran azon túl is üzemel. Az esti órákban reflektorral világítanak, a téli hónapokban sátrakkal fedik be. Állandó a zajhatás, mind a létesítmény használatából eredően, mind a vendégforgalom mozgásából eredően.

Indítványozók kerestükben kérték az alperes és az Önkormányzat kötelezését ingatlanértékcsökkenés címén 2009 februárjától a sportlétesítmény fennállásáig járadék kártérítés fizetésére.

A felperesi kártérítési igény alapja az ingatlan értékcsökkenése.

Keresetlevele is erre irányult:

Alaptörvény is elismeri és védi a magántulajdont, az egészséges környezethez, a testi-lelki egészséghez (köztük a pihenéshez) való jogot.

Evidenciának tekinthető, hogy a két felperes esetében ingatlanaik tulajdonlásához és birtoklásához való jogaik az alperesi sportlétesítmények létrejöttével és üzemeltetésével sérültek. Nyilvánvalóan önmagában is kihat egy rózsadombi lakás értékére, forgalmi árára, ha a környezetét – némi túlzással - a budapesti Hős utca szintjére süllyesztik.

Nézetünk szerint a tér környezetének tudatos – nem előnyére váló - megváltozását, amely bármilyen szaktudás nélkül is, látható, az érintettek nem vagy csak megfelelő kártérítés mellett kötelesek elfogadni. Azzal, hogy a tér hátrányára változott a környéken élők életére is jelentős negatív khatással járt.

Még súlyosabban esik a latba, ha a cselekmény, vagyis a környezet megváltoztatása nem egy tágabb közösség érdekét szolgálja, hanem az önkormányzattól a közterületet bérbe vevő alperesét, amely egyes magánszemélyek jogtalan gazdagodását, jövedelemszerzését szolgálja.

Annak a felsorolása, hogy miben áll a környezet elértéktelenődése, hátrányos megváltozása, nagyszámú beadványunkban már megtörtént.

Mindezt a bíróság által kirendelt igazságügyi szakértő mérésekkel és ismételt megfigyelés-sorozattal alátámasztotta. Kellően részletezve lett, és bizonyítékkal megerősítve, hogy a [REDACTED] tér rendeltetésének módosítása (parkból-kertből átalakult forgalmas sportközponttá) milyen változással járt a környékre, és az ott élőkre.

Az alperes káros működése röviden és vázlatosan felsorolva. Zaj- és fényhatások, a reflektorok folyamatosan bevilágításai a lakásokba, az alperesi működést kísérő állandó zene, kiáltás, ricsaj, hangzavar, személtelés. Az alperesi tevékenység folytán jelentősen megnövekedett az autó- és személyforgalom, csökkent a helyben lakók parkolási lehetősége, megromlott a közbiztonság, amint a térre látogatók szociális összetétele, ami – egyebek mellett – a piknikezőktől a hajléktalanokig húzódó közönségben is megnyilvánul.

Az elsőfokú Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság alapeljárásban hozott 12.P.II.21276/2011/12 Ítéletében a felperesi (indítványozó) kereseti kérelmét, elutasította. Amely ellen fellebbezéssel élt felperes.

Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Gf.75.345/2012/8. számú 2012. október 17-i keltű részítéletében az Önkormányzat tekintetében hozott kereset elutasítást helybenhagyta, ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra kötelezte.

A megismételt eljárásban született Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 12.G.24668/2014/44 számú 2016. március 04-i keltű ítéletében a felperesi keresetlevelet ismételten elutasították.

Ez ellen természetesen ismét fellebbezéssel élt felperes.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Gf.75.306/2016/5. számú 2016. július 06-i keltű ítéletében azonban váratlanul és gyorsan, de korábbi ítéletének ellentmondva, lezárta az ügyet, a kérdést arra szűkítve, hogy az alperes által üzemeltetett létesítmény működése a szükségtelen zavarás mértékét nem éri el.

Indokolt itt kitérnünk arra, hogy a szükségtelenség megállapításának, illetőleg felperestől elvárt bizonyításának a per egész folyamán számos alkalommal felbukkant. A bíróságok azzal érvelnek és indokolnak, hogy egy tevékenység akkor jogtalan, ha az mások szükségtelen zavarásával jár, ergo a szükségszerű zaj nem lehet zavaró.

Nem definiálható azonban egyértelműen, hogy a szükségtelenség fogalma mit takar.

A bíró számára természetesen az a legkényelmesebb, ha egy skálát kap, amelynek segítségével össze tudja vetni, mekkora egy jelenség (zajhatás, fényhatás) mértéke és hol a megengedett határ. A jelen esetben azonban, amint a szakértő nagy részletességgel kifejtette, ez egyáltalán nem egyszerű. Ha nincsenek kötelező érvényű határok, vagy a hatás másként jelentkezik, téves olyan következtetéseket levonnia, hogy akkor a tevékenységnek már semmiféle akadálya sincs. Már pedig az eddig eljáró bíróságok ezt teszik.

A kérdés azonban valójában nem is az, hogy valamely létesítmény működéséhez például egy bizonyos decibel-érték szükséges-e, a fölött pedig szükségtelen.

Az alapkérdés az kellene, hogy legyen, szükséges-e azon a helyen szóban forgó létesítmény vagy szükségtelen!

Amit először vizsgálni kellene, nemcsak az, hogy a vonatkozó mérőszámok belül maradnak-e a tolerálható határértékeken, hanem hogy önmagában szükségtelen zavarást okozna-e éppen a [REDACTED]-téren például egy fegyintézet létestése vagy akár egy hulladék-lerakó telep.

Indokolt megjegyezni, hogy a létrehozott állapot sérti az állampolgári jogegyenlőség elvét is, hiszen hátrányos megkülönböztetést jelent a felperesek vonatkozásában a kerület más lakosaitól, akik hasonló abúzusnak nem váltak alanyaivá!

Semmiképpen nem irányul kérelmünk a magánkezdeményezés, a vállalkozás szabadságának a korlátozására, hiszen egyáltalán nem valamilyen tevékenység (például a sportolás) betiltásáról van szó, hanem arról, hogy az előzetes kalkuláció készítésekor (ahogy akár egy atomerőmű esetében,) kapjanak helyet a kártérítés költségei is.

Nem vehető komolyan az a megjegyzés sem, hogy a [REDACTED] téren sok éve [REDACTED] [REDACTED] futballistái vasárnaponként sörmeccseket játszottak, amint egy dűlőútra való hivatkozás nem szolgálhat alapul egy autópálya megépítéséhez.

Számos beadványunk ellenére, számunkra érthetetlen módon, eddig egyetlen bíróság sem vizsgálta, hogy a létesítmény megfelel-e az építési övezetre előírt jellemzőknek és a vonatkozó építési szabályoknak, erre kiépült szerv sem létezik. Pedig ezen kérdéskör tisztázása elég fontos szempont a felperesi igény elbírálása tárgyában.

Az iratokból egyértelmű azonban, hogy a létesítmény ott nem létezhetnék!

Ismeretlen okból azonban mindez a bíróság vizsgálataiból kimaradt. Az ítéletek tehát ezzel egy jogtalan állapotot szentesítenek.

Felperesi oldal felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, a Kúria Pfv.III.20.104/2017/5 számú 2018. január 10.-i keltű ítélete értelmében azonban a felülvizsgálati kérelem nem alapos, és a korábbi ítéleteket hatályban fenntartotta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A fenti tényállásból látható indítványozó az összes jogorvoslati lehetőséget már kimerítette, egyéb lehetőség nincs számára biztosítva.

Felperesek kétszer éltek fellebbezéssel, és az utolsó, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Gf.75.306/2016/5. számú 2016. július 06-i keltű ítélete ellen rendkívüli jogorvoslattal azaz felülvizsgálattal is éltek az illetékese Kúria felé.

Nyilatkozunk arról, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, az jogerősen befejeződött a Kúria Pfv.III.20.104/2017/5 számú 2018. január 10.-i

keltű ítéletével illetve nem kezdeményeztünk perújítást (egyéb jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló utolsó bírói döntés kézbesítése postai úton történt 2018. március 21.-én, mely döntés a Kúria Pfv.III.20.104/2017/5 számú 2018. január 10.-i keltű és a jogi képviselő részére 2018.03.21.-én érkeztetett felülvizsgálati eljárásban hozott ítélete.

Nyilatkozatunk arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Ahogy a pertörténetből látható az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy jogait vagy érdekeit érinti. Felperesek jogos kártérítési igényét - keresetüket - a peres eljárásban elutasították.

Hiszen a polgári eljárásokban indítványozók felperesek voltak, és így érintettségük nem kíván külön bizonyítást.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség történt esetünkben, így fennáll az Abtv. 29. § szerinti befogadási feltétel teljesülését. Hiszen felperesek testi és lelki egészséghez, és a tulajdonhoz való alapjoga, illetve az egészséges környezethez való joga, valamint a tisztességes eljáráshoz való joga sérült, amikor az eddig eljárt bíróságok az alperesi vállalkozás működését és üzemeltetését, illetve a vállalkozáshoz kapcsolódó egyéb hátrányos jogsérelemeket a felperesek jogai elé helyezték.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

SÉRELEM: MAGÁNTULAJDON – XIII. cikk;

JOGEGYENLŐSÉG – XV. cikk;

EGÉSZSÉGES KÖRNYEZET – XXI. cikk;

TESTI ÉS LELKI EGÉSZSÉG – XX. cikk;

TISZTESSÉGES ELJÁRÁS – XXVIII cikk és 28. cikk.

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

XIII. cikk

- (1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.
- (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XV. cikk

- (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

XX. cikk

- (1) Mindenkinnek joga van a testi és lelki egészséghez.

XXI. cikk

- (1) Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.
- (2) Aki a környezetben kárt okoz, köteles azt - törvényben meghatározottak szerint - helyreállítani vagy a helyreállítás költségét viselni.

XXVIII. cikk

- (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
- (7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A fenti pertörténetből látható az eddig eljáró bíróságok döntései, köztük a Kúria ítélete megsértette a felperesek fentebb felsorolt alapjogait.

Nem kívánjuk a számtalan beadványunkban (keresetlevélben, fellebbezésben) írottakat állandóan citálni, csak lényegre törően az alábbiakat emelnénk ki.

Az alaptörvény-ellenesség háromkörű:

I. Tisztességes eljáráshoz való alapjogok sérülése.

Sérelem:

28. cikk

XXVIII. cikk

Sérültek a [redacted] indítványozó és [redacted] indítványozó azon alapjogai, hogy független és pártatlan bíróság ésszerű időn belül bírálja el az ügyét /XXVIII. cikk (1)/, illetve azzal, hogy a Kúria kreált okkal elutasította a felülvizsgálati kérelmet sérültek az indítványozók jogorvoslathoz való alapjogai is /XXVIII. cikk (7)/.

Továbbá sérültek a [redacted] indítványozó és [redacted] indítványozó 28. cikkbe rögzített azon alapjoga is, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell, hogy értelmezzék, mely szerint is a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az egész peres eljárásból látható, hogy sérültek az indítványozók tisztességes eljáráshoz való alapjogai, hiszen 8 év kellett ahhoz, és egy megismételt eljárás, hogy a Kúria mondvacsinált okokkal a felperesi keresetlevelet végleg elutasítsa.

Nem elfogadható, hogy egy nem túl bonyolult ügyben ésszerű időn túl, 8 évig tartson a pereskedés, és az sem, hogy az eljárás tisztességtelen legyen. Sajnos a bíróságok nem voltak pártatlanok sem, hiszen a jogalkalmazásuk és a jogértelmezésük során, a józan ésszel ellentétesen, sőt a jogszabályokkal ellentétesen döntöttek. Amelyet az is alátámaszt, hogy a bizonyítékokat egyáltalán nem vették figyelembe, és a közvetlen tényadatok helyett közvetett következtetésekre alapították döntéseiket.

Sérültek a jogorvoslathoz való alapjogai is az indítványozóknak.

Azzal, hogy a Kúria Böszörményiné dr. Kovács Katalin vezette tanácsa a felülvizsgálati ítéletében a kéreimünk kapcsán új okokat kreált, azért, hogy a felülvizsgálati kérelem ne legyen alapos, az Alaptörvénybe ütközik, főleg a 28.-as cikkbe.

Idézem az Önök egy aktuális alkotmányjogi panasz során hozott döntéséből:

“az a bírói ítélet, amely figyelmen kívül hagyja a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével”.

Ezt “bírói államnak” hívják, ahol a választott jogalkotó helyett a bíró alkot jogot.

Ez azonban teljes egészében téves értelmezése és gyakorlata a mai bíróságoknak.

Láthatóan a Kúria bármely tanácsa a saját véleményük - 1/2016. (II.15) PK vélemény - alapján önkényesen megtehetik, hogy egy felülvizsgálati beadványt akkor és úgy utasíthatnak el, ahogy nekik tetszik, ehhez elég okokat keresni.

Ez teljes egészében ellentétes az Alaptörvénnyel.

A 1/2016. (II.15) PK vélemény alapján a Kúria csak azon konkrét és részletesen megjelölt felülvizsgálati kérelmekkel foglalkozik, amelyek az önmaguknak felállított tartalmi követelményeiknek megfelelő. Azon felülvizsgálati kérelemmel, amely a hivatkozott PK vélemény előírásainak nem felel meg, azzal nem foglalkoznak.

Ilyen a Kúria által felállított tartalmi követelmény, előírás, hogy

- csak a konkrét és a felülvizsgálati kérelemben citált jogszabályhelyekkel és levezetésekkel foglalkoznak, az általános hivatkozással és indoklással nem;

- jogcímekhez kötik a kérelmeket;
- csak a 60 napos beadást veszik figyelembe, a későbbi kiegészítésekkel, magyarázatokkal, pótlásokkal, beadványokkal nem foglalkoznak;
- nem foglalkoznak a szakértői kérdésekkel, kifogásokkal.

EZEN kirekesztő jogértelmezése a Kúriának téves és önkényes, ráadásul erre semmilyen jogszabály nem jogosítja fel őket, sőt az Alaptörvény kifejezetten tiltja!

Perünkben azonban egy sajátságos fordulat is van.

Esetünkben – a panaszolt Pfv.III.20.104/2017/5 ítéletben – a Kúria, pont ezen kirekesztő fenti PK véleményt SAJÁT MAGA CÁFOLTA meg a pertárgy és a felülvizsgálati illeték kapcsán hozott rendelkezésével!

Tehát előfordul, hogy a PK vélemény mégsem olyan mérvadó minden területen.

Értelmezhetetlen ugyanis a Kúria döntése a jelen panaszolt per kapcsán a pertárgyérték meghatározása, és ennek megfelelően a felülvizsgálati illeték kiszabása során.

A pertárgyat senki (egyik peres oldal) sem vitatta, erre irányuló felülvizsgálati felperesi kérelem és alperesi ellenkérelem nem volt, ennek ellenére a Kúria lesöpörte az eddig bíróságok gyakorlatát és alkalmazási módszerét, és az eddigi döntéseket teljesen átírva, mindenfajta kérelem hiányában az illetéket a pertárgyérték felemelésével újrászámolta!! Ezt nem tehetne volna meg.

Olvassuk el felülvizsgálati ítélet [33]-as pontját. A Kúria itt maga írja le, hogy számára az eddigi bírósági gyakorlat és a Pp. 24.§ (2) bekezdés a) pontja – függetlenül, hogy a felülvizsgálati kérelem érinti vagy sem - nem irányadó!

Egész felülvizsgálati ítéletében az előtte lévő pontokig ennek ellenkezőjéről részletesen oktatta a feleket a PK véleményre hivatkozva, hogy csak kérelem és határozott jogszabályhely megjelölése alapján dönthet bármiben is, erre most kérelem, és megjelölés nélkül önmagának ellentmondva, iratellenesen, a pertárgy értékébe belenyúl.

A pertárgy értéket, és a korábban eljáró bíróságok számítását senki nem vitatta, sőt álláspontunk szerint a korábbi bírósági gyakorlat és a Pp. 24. § (2) bekezdés a) pontja az irányadó és alkalmazandó. Ezen számítás a helyes!

Látható azzal, hogy kérelem hiányában, ebben a kérdésben a Kúria mégis döntött, eléggé sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, és az, hogy a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell, hogy értelmezzék!

Perünkben, a tisztességes eljáráshoz való jog akkor is sérült, amikor hiába hivatkoztunk az Alkotmányra, az Alaptörvényre, a Polgári Perrendtartásra, és a Ptk. szakaszaira, a Kúria csak a Ptk. 100. §-ával foglalkozott, erre szűkítette felülvizsgálata során használt jogszabályhelyet. A többit nem vette figyelembe.

Ráadásul az Alaptörvény szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban kell, hogy értelmezzék.

Sajnos, pont az ellenkezője történt, az Kúria az Alaptörvény 28-as és XXVIII-as cikkével ellentétesen alkalmazta a jogot.

Az egész peres eljárás során az eljáró bíróságok (de főleg a Kúria) megsértették az indítványozók:

- jogorvoslathoz való jogát, azzal, hogy a Kúria önmaga számára kreált okokkal nem fogadta be a felülvizsgálati kérelmet;
- tisztességes eljáráshoz való jogát, azzal, hogy az eljáró bíróságok nem ésszerű időn belül fejezték be a peres eljárást, azzal, hogy a bíróságok nem voltak pártatlanok, azzal, hogy a jogalkalmazásuk és a jogértelmezésük során, a józan ésszel ellentétesen, sőt a jogszabályokkal ellentétesen döntöttek.

A sérelmezett bírói döntések ellentétesek az Alaptörvénnyel mert a jogorvoslathoz való jogba, a tisztességes, pártatlan, ésszerű időn belüli eljáráshoz való jogba ütköznek.

II. Testi és lelki egészséghez való alapjogok sérülése.

A jogegyenlőséghez való alapjogok sérülése.

Az egészséges környezethez való alapjogok sérülése.

Magántulajdonhoz való alapjogok sérülése.

Sérelem:

XX. cikk

XXI. cikk

XIII. cikk

XV. cikk:

Sérültek a [REDACTED] indítványozó magántulajdonhoz /XIII. cikk/, és jogegyenlőséghez /XV. cikk/ fűződő alapjogai, miután a peres eljárásban hozott sérelmezett bírói döntések alapján a magántulajdona értéke csökkent, a magántulajdona birtoklása és használatának módja és milyensége is hátrányosan megváltozott, és egy profitorientált cég működéshez való jogát előbbre helyezték az indítványozó jogainak, így a jogegyenlőség is felborult.

Sérültek [REDACTED] indítványozó magántulajdonhoz /XIII. cikk/, és jogegyenlőséghez /XV. cikk/ fűződő alapjoga, továbbá a Testi és lelki egészséghez /XX. cikk/ való alapjoga, illetve az egészséges környezethez /XXI. cikk/ való alapjoga, miután a peres eljárásban hozott sérelmezett bírói döntések alapján a magántulajdona értéke csökkent, a magántulajdona birtoklása és használatának módja és milyensége is hátrányosan megváltozott, és egy profitorientált cég működéshez való jogát előbbre helyezték az indítványozó jogainak, így a jogegyenlőség is felborult. Továbbá a sérelmezett bírói döntések alapján indítványozó életminősége hátrányosan megváltozott, testi és lelki egészsége is hátrányosan megváltozott, romlott, valamint az egészséges környezete hátrányosan átalakult, azzal, hogy a környezetben jelentős kárt okoztak. tehát a sérelmezett bírói döntések szentesítették a környezetkárosítást.

Az alapjogsérelmek indoklása:

Az indítványozók lakóhelyét és székhelyét is képező [REDAKT] téren található eredeti ősfás csodaszép park helyén az átalakítás során salakos és műfüves területet és sportlétesítményeket létesítettek. A műfü, bár zöld színű, oxigént nem termel, köztudattan rákkeltő hatású. Az autóparkolásra szánt részt, betonlapokkal burkolták le. Az egész területet körbekerítették. A téli hónapokban különlegesen nagyméretű sátrakat húznak fel. A korábbi fás park ekkor egy űrbázis képét ölti. Az alperesi sportpályák, a sport- és más létesítmények, (például az italmérés,) reggel 6 órától este 10 óráig, gyakran azon túl is üzemelnek, ezzel jelentős személy és gépjárműforgalom növekedés lett, amely nagy alapzajjal jár. Az esti órákban különleges erős, vakító reflektorokkal világítanak. Az új létesítmények a korábbtól jelentős mértékben eltérő összetételű közönséget is vonzanak a térre, amely kosszal, szemeteléssel, közbiztonság romlásával járt. Nem beszélve a jelentős szükségtelen mértéket meghaladó fény- és zajhatásokról. Alperes profitorientált módon visszaél(t) tevékenységével.

Az alperesi cég tevékenysége, és beruházásának eredménye alapján indítványozók alapjogainak sokasága sérült, mégis az eddig eljáró bíróságok és a Kúria szerint ez rendben van, és a sérelmezett döntéseikkel azt jóváhagyták!

Testi és lelki egészséghez való alapjog, illetve az egészséges környezethez való jog, a magántulajdonhoz való jog, és a jogegyenlőséghez való jog sérülései, XX-as, XXI-es és XIII-as, XV-ös cikk:

A felperesek esetében ingatlanjaik tulajdonlásához és birtoklásához való jogaik és életminőségeik az alperesi sportlétesítmények létrejöttével és üzemeltetésével sérültek. Méghozzá jelentősen.

Egy lakás értékét és a benne lakók életét befolyásolja, ha a környezetét lezüllesztik.

A [REDAKT] tér hátrányos megváltoztatása a környéken élők életére és ingatlanjaik értékére is kihatással van. Amelyet az érintettek csak megfelelő kártérítés mellett kötelesek elfogadni. Ezért indították felperesek a polgári pert.

A keresetlevél kapcsán az eljárás bíróságoknak abban kellett döntenüik, és a bizonyítékokat úgy kellett mérlegelniük, hogy a felperesi kártérítési igény akkor jogos, ha az alperes által üzemeltetett sportpályák valamint a működéssel kapcsolatos összes velejáró,

- azaz forgalomművekedés, parkolás hiánya, szemetelés, kosz, közbiztonság romlása, ricsaj, kiabálás a felperesi ingatlanban értékcsökkenést okoztak-e?
- az alperesi működés fény- és zajhatásai zavaróak-e, a felperesi életet hátrányosan befolyásolják-e?
- a zavarások a jogszabályoknak megfelelőek-e?
- és a szükségtelen zavarás mértékét eléri-e?

A lefolytatott bizonyítási eljárás – különösen a kirendelt [REDAKT] igazságügyi szakértő úr alapos aggálytalan szakvéleménye - eleget is tett minden kérdésfelvetésnek.

Minden tekintetben azt igazolta, hogy felperesek keresete alapos, jogos, az alperes által üzemeltetett sportpálya és létesítmények zavaró hatásai felperesek életminőséget, egészségét és ezzel együtt környezetét jogellenesen rontják, magántulajdonát sértik, életét hátrányosan befolyásolják, és a környezetet zavarják, így kárt okoznak.

A lefolytatott eljárásban tényszerűen és okszerűen bizonyításra került:

1. az alperesi működéssel járó folyamatosan zavarás, a megnövekedett forgalom, a közbiztonság, parkolás hiánya,
2. az alperesi veszélyes mértékű fény és zajhatások, zajterhelés;
3. alperesi működést kísérő számos hangos reprodukálható és nem reprodukálható zaj, zene, kiáltozás, ricsaj, amelyek mind zavaró hatásúak.

Ennek ellenére a felperesi kereset elutasításra került az összes bírósági fórum előtt!

Az alperesi tevékenység előtt a [REDACTED] tér helyén egy csendes és békés ősfás park (gyönyörű kert) állott, környezeti terhet nem okozott, sőt a környéket színesítette.

Tehát nézzük a tényállást.

Az egyik oldalon az alperesi cég, mely a korábban szép, parkos kertet átalakítva sportpályát üzemeltett, és az ingatlant sportcélú és más tevékenységekre hasznosítja, illetve bérbe adja.

A másik oldalon a felperesi személyek, melyek évtizedek óta (felperesi úr 83 éve!), jóval az alperesi tevékenység megkezdése előtt a [REDACTED] téren laknak, és élvezték a csendet, zöldet, nyugalmat, rendet.

Az egyik szereplő egy profit orientált vállalkozás, a másik szereplők az új kialakult helyzet szenvedői.

Mi az új helyzet, a változás, amelyet az alperesi oldal hozott:

A tér, ősfás park használata megváltozott. A fákat és növényzetet kiirtották.

A kertből, sportpálya (nagy része műanyag) lett.

A forgalom megtízszereződött.

A parkolás lehetetlen.

Mindenhol szemét és kosz.

A közbiztonság elromlott.

Állandó lett a ricsaj, kiabálás, zajongás.

Folyamatosan zavaró fény és zajhatások.

Állandó az ott lévő, csendet törő zene.

Mégis az eddig eljáró bíróságok a mérlegelés során azt állapították meg, hogy a felperesnek tűrnie kell. Meddig? Miért? Az ő jogai nem számítanak?

Tisztelt Alkotmánybíróság itt jön az alapvető kérdés, amelynek eldöntése az önök tisztsége!

A fentebb alaposan idézett tulajdonhoz való jog, amely társadalmi felelősséggel jár, a törvény előtt egyenlőség, a jog a testi és lelki egészséghez, és a jog az egészséges környezethez, csak puszta szavak, vagy valóban alapjogok.

Alperes profitorientált módon visszaél tulajdonjogával, ezzel a felperesi magántulajdon sérül, a felperesi testi épség sérül, a felperesi egészséges környezethez való jog sérül.

A kérdés melyik az egyenlőbb?

Az eredmény alapján felperes oldal élete hátrányosan megváltozott, folyamatos zavaró fény és zajhatásban kell élnie, alapjogai sokasága sérült, mégis a Kúria szerint ez rendben van, felperesnek mindezt el kell fogadnia.

Sajnos az eljárás azon irányba ment, különösen a Kúria szűkített erre a jogalkalmazását, hogy szükségszerű mértékű-e a zavarás vagy sem.

Pedig a kérdés inkább az, hogy az alperesi tevékenység szükségszerű-e vagy sem?

Miért kellett egy ősfás kertből sportlétesítményt kreálni a város szívében, ahol alig van zöld terület. Egyáltalán nem szükségszerű, hogy ott sportlétesítmény legyen. Ráadásul a felperesek voltak előbb a [REDACTED] téren.

Az eljáró bíróságok szerint egy tevékenység csak akkor jogtalan, ha az mások szükségtelen zavarásával jár, ergo a szükségszerű zaj nem lehet zavaró.

Ahogy írtuk, nem definiálható azonban egyértelműen, hogy a szükségtelenség fogalma mit takar. A legegyszerűbb, ha van egy mátrix, táblázat, amelynek segítségével össze lehet vetni, mekkora egy jelenség (zajhatás, fényhatás) mértéke és hol a megengedett határ. A jelen esetben azonban, amint a perben kirendelt szakértő nagy részletességgel kifejtette, ez egyáltalán nem ilyen egyszerű. Ha nincsenek kötelező érvényű határok, vagy a hatás másként jelentkezik, téves olyan következtetéseket levonni, hogy akkor a tevékenységnek már semmiféle akadálya sincs. Már pedig az eddig eljáró bíróságok így döntöttek.

A kérdés azonban valójában nem is az, hogy valamely létesítmény működéséhez például egy bizonyos decibel-érték szükséges-e, a fölött pedig szükségtelen. Az alapkérdés az: szükséges-e azon a helyen szóban forgó létesítmény vagy szükségtelen!

Tehát két tulajdon szentsége ütközik. Az ott lévőé, és az új beruházóé. Miért nem készítene a kivitelezés előtt környezeti hatástanulmányt, vagy azt, hogy kinek-milyen hátrányt, vagy előnyt(?) okoz.

Fontos rögzíteni, hogy a lefolytatott perben bebizonyosodott, a ténylegesen megvalósuló – szakértő által megerősített – alperesi zavarás valóban fennáll, az káros és jogellenes felperesekre nézve.

Fontos kiemelni azonban az alábbiakat a szakértő úr megállapításaiból:

24. oldal: "...a zajhatások az alapzajból kiemelkednek, azonosíthatóak, szubjektív érzékszervi úton jól észlelhetőek, alkalmasak a felperesi ingatlanon élők nyugalmanak megzavarására."

28. oldal: „Megállapítom, hogy a sportlétesítmény térvilágító berendezései a sátrak nélküli üzemelési időszakban olyan mesterséges zavaró fényforrásnak tekinthetők, amelyek a horizont fölé vagy nem kizárólag a megvilágítandó felületre és annak irányába, illetve a nem megfelelő időszakban világítanak, ezzel a felperesi ingatlanon káprázást, káros élettani és környezeti hatásokat okozhatnak.

39. oldal: „a felperest olyan környezeti hatások érik, amelyek egészségügyi határértékhez nem hasonlíthatók, ugyanakkor a nyugalmat, a lakófunkció zavartalan gyakorlását zavarják. ... Az egészségkárosodási kockázat jellemzően a vegetatív idegrendszer funkcióit érinti.”

32. oldal: „Megállapítom, hogy a sportlétesítmény üzemelése miatti, korábban részletezett környezeti minőségromlás a felperesek életminőségét, kétséget kizáró módon kedvezőtlen irányba befolyásolja.”

Kell ennél több!

Sajnos az eddig eljáró bíróságok egyoldalúan mérlegelték az általuk felállított tényállást és téves jogi következtetést vontak le a Pp. 206.§-ában írottakat is megsértve, ezzel a felperesek alapjogait sértették meg miután vétettek az egészséges környezethez való jog ellen és testi és lelki egészséghez való jog, illetve a magántulajdon ellen, sőt a jogegyenlőség is sérült!

A tisztelt Alkotmánybíróságnak a panaszom folytán abban kell állást foglalnia, hogy bármely vállalkozás működése sértheti-e mások fentebb többször hivatkozott alapjogait vagy sem?

Mi az előbbre való. A pihenés, az egészség, a nyugalom, vagy a profit? Kényes, és fontos kérdések ezek.

A Kúria szerint mindegy, hogy valakinek az egészségét testi épségét, környezetét zavarják, ha az nem szükségtelen mértékű, akkor az, nem számít! Ez nem jogállam!

Ez felháborító. Bármely ember élete egészsége előrébb való egy jövedelem orientált vállalkozásánál.

Láthatóan a hosszú peres eljárásból, hogy felperesek alapjogait a semmibe vették.

Az eljáró bíróságok szerint egy vállalkozás, amely ráadásul több szempontból is zavaró hatású fontosabb, mint az emberek egészsége és pihenése, valamint egészséges környezethez való joga és magántulajdona.

Sajnos, az eljáró bíróságok az Alaptörvény XX-as, XXI-es és XIII-as és XV-ös cikkével ellentétesen alkalmazták a jogot, és eseti döntéseik így az Alaptörvénybe ütköznek.

Az egész peres eljárás során az eljáró bíróságok bírói döntéseikkel megsértették:

- a [REDACTED] indítványozó magántulajdonhoz való jogát, mert ingatlanának értéke csökkent, hiszen nem mindegy milyen helyen van a cég székhelye, arról nem is beszélve, hogy azzal, hogy kevesebb parkolóhely lett, és nagyobb forgalom, az ügyfélkör is csökkent, és az állandó fény és zajhatások korlátozzák a munkavállalók tevékenységét, hiszen a zavaró környezet hatására sokkal nehezebben tudnak dolgozni, és kevésbé hatékonyan;
- a [REDACTED] indítványozó jogegyenlőséghez fűződő alapjogát, mert egy profitorientált cég működéshez való jogát előbbre helyezték az indítványozó működéshez való jogának, így a jogegyenlőség is felborult;
- a 84 éves [REDACTED] indítványozó magántulajdonhoz való jogát, mert ingatlanának értéke csökkent, hiszen nem mindegy milyen helyen van a lakása arról nem is beszélve, hogy azzal, hogy kevesebb parkolóhely lett, és nagyobb forgalom, és az állandó fény és zajhatások korlátozzák a lakása birtoklását és használatát;
- a 84 éves [REDACTED] indítványozó jogegyenlőséghez fűződő alapjogát, mert egy profitorientált cég működéshez való jogát előbbre helyezték az indítványozó jogainak, így a jogegyenlőség is felborult;
- a 84 éves [REDACTED] indítványozó testi és lelki egészséghez való alapjogát, illetve az egészséges környezethez való alapjogát, azzal, hogy az eljáró bíróságok döntése alapján életminősége hátrányosan megváltozott, nem tud ingatlanában pihenni, lakni, élni(!), miután a – fent - résztelezett módon negatív irányba teljesen megváltozott lakóhelye, és lakó környezete, döbbenetes módon és gyorsasággal romlottak az életkörülmények, amelyek testi és lelki egészségét is sértik, illetve a [REDACTED] ér és környékének jelenlegi állapota nem nevezhető egészséges környezetnek.

A sérelmezett bírói döntések ellentétesek az Alaptörvénnyel mert a magántulajdonhoz, és jogegyenlőséghez, továbbá a testi és lelki egészséghez, illetve az egészséges környezethez való alapjogokba ütköznek.

III. Tisztességes eljáráshoz való alapjog sérülése ismételten más megközelítésből.

Sérelem:

28. cikk

XXVIII. cikk

Sérültek a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] indítványozó és [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] bírálja el az ügyét /XXVIII. cikk (1)/, illetve azzal, hogy a Kúria kreált okkal elutasította a felülvizsgálati kérelmet sérültek az indítványozók jogorvoslathoz való alapjogai is /XXVIII. cikk (7)/.

Továbbá sérültek a [REDACTED] indítványozó és [REDACTED] indítványozó 28. cikkbe rögzített azon alapjoga is, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell, hogy

értelmezzék, mely szerint is a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az egész peres eljárásból látható, hogy sérültek az indítványozók tisztességes eljáráshoz való alapjogai, hiszen 8 év kellett ahhoz, és egy megismételt eljárás, hogy a Kúria mondvacsinált okokkal a felperesi keresetlevelet végleg elutasítsa.

Nem elfogadható, hogy egy nem túl bonyolult ügyben ésszerű időn túl, 8 évig tartson a pereskedés, és az sem, hogy az eljárás tisztességtelen legyen. Sajnos a bíróságok nem voltak pártatlanok sem, hiszen a jogalkalmazásuk és a jogértelmezésük során, a józan ésszel ellentétesen, sőt a jogszabályokkal ellentétesen döntöttek. Amelyet az is alátámaszt, hogy a bizonyítékokat egyáltalán nem vették figyelembe, és a közvetlen tényadatok helyett közvetett következtetésekre alapították döntéseiket.

Sérültek a jogorvoslathoz való alapjogai is az indítványozóknak.

A harmadik kör, amely alaptörvény XXVIII-as és 28. cikkébe ütköző, az, hogy független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el az ügyeket.

Szóval, jelen perben ez sem adatott meg...

Elsőként is, nem világos, hogy ezen viszonylag egyszerű tényállású ügy, miért tartott 7 (hét) évig. Mindenki számára láthatóan józan, ésszerű időn túl.

A tárgyi Ítéletek az eljárási szabályok lényeges megsértésével születtek, a bíróságok tévesen mérlegelték a bizonyítékokat, és ennek megfelelően mind a tényállás, mind az indoklás, valamint jogkövetkeztetés kapcsán is téves döntést hoztak, ahogy azt feljebb részleteztem. Arról nem is beszélve, hogy döntésükkel felperes I-es és II-es pontban részletezett alapjogait sértették többszörösen meg.

Látható, hogy az eddigi bíróságok az ügy érdemi vizsgálata és a szükséges bizonyítási eljárás helyett, egy téves koncepciót állítottak fel, és ez alapján hozták meg erősen szubjektív döntésüket, amelyet sajnos – korábbi részítéletével ellentmondva - a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság is elfogadott.

A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara Környezettudományi Szakbizottsága összefoglaló ajánlása szerint: (Elfogadva a Szakbizottság - 2011. október 4-i ülésén)

„Egy birtokvédelmi szempontú vizsgálatnál nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy egy adott berendezés, tevékenység által keltett és méréssel minősíthető környezeti hatás (pld. zaj) még abban az esetben is lehet zavaró, szomszédjogi, birtokvédelmi szempontból aggályos, ha a forrás egyébként a környezetvédelmi jogszabályok alá tartozik és megfelel az azokban előírt határértékeknek. E tekintetben – környezetvédelmi szakértői szempontból is – iránymutatónak tekinthető az Alkotmánybíróság 73/2006.(XII.15.) AB számú, a csendháborítás témaköréhez kapcsolódó határozata, amelyben az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 6.§(1) bekezdésének „és a megengedettnél nagyobb” szövegrésze alkotmányellenes, ezért azt 2007. március 1.

napjával megsemmisíti. A megsemmisítés után a rendelkezés a következő szöveggel marad hatályban: „6. § (1) Aki lakott területen, az ott lévő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma, illetve természeti vagy a védett természeti értéket zavarja, ...”

Az Alkotmánybíróság vonatkozó határozata tehát ebben a kérdésben a szubjektív érzékszervi észlelésen alapuló minősítést helyezi előtérbe a skálaszerű decibel függő zavarás megállapítás helyett.

A Szakértői Kamara szerint egy lakóterület esetében, különösen a kertvárosias jellegű övezetekben a lakófunkció zavartalanságának biztosítása prioritást élvez.

“Mindenekelőtt le kell szögezni egy alapvető követelményt, nevezetesen, hogy a kedvező környezeti állapot (mint az életminőséget alapvetően meghatározó tényező) minőségének megőrzésére vonatkozó jogszabályokat egységükben kell alkalmazni.”

“A tevékenységhez kapcsolódó közterületi zavaró zajhatások által érintett ingatlanokon lakók szempontjából az éjszakai alvási folyamat megzavarása nem értelmezhető másként, mint a lakóingatlan rendeltetésszerű használatának jelentős korlátozása, sőt adott esetben a rendeltetésszerű használat ellehetetlenítése.”

“Azokon a területeken, ahol az alapzaj összetevői között megjelenik a közlekedés okozta zaj is, sokszor tapasztalható az a ma még általánosnak ítélt vélekedés, amely szerint a panaszolt zaj nem is lehet zavaró, mert a közlekedési zaj jobban hallható. Határozottan le kell szögezni, hogy ez az érvelés abban az esetben különösen nem fogadható el, amikor a panaszolt zajhatások, például a viszonylag forgalommentes időszakokban szubjektív érzékszervi úton azonosíthatók, jól hallhatók.”

Néhány ezzel kapcsolatos Kúriai döntést is kiemelnék, amelyeket sajnos a panaszolt Kúria döntés, illetve az előtte eljárás bíróságok sem vettek figyelembe, sőt azzal szöges ellentétes döntést hoztak:

BH 1985. 344. Vendéglátó-ipari egységnek, szórakozó helynek az idegenforgalommal és általában a városi élettel összefüggő éjszakai üzemen tartási lehetősége, az üzemen tartáshoz fűződő egyébként indokolt érdekek nem adnak alapot arra, hogy ez a tevékenység a lakosság életfeltételeit - amelyek közé tartozik a megfelelő éjszakai nyugalom biztosítása is - károsan befolyásolja. Az ilyen következményekkel is járó tevékenység sérti a települési környezetet. Ipari, kereskedelmi tevékenység folytatására és ezzel összefüggően az üzlethelyiség nyitva tartására vonatkozó jogosultság sem jogosít arra, hogy ezzel a tevékenységgel szomszédait szükségtelenül zavarja. Ipari, kereskedelmi tevékenységet csak a települési környezetet, a lakossági életfeltételeket károsan nem befolyásoló módon, mások birtoklásának a zavarása nélkül lehet folytatni. Ha az üzlet nyitva tartása esetén a zavarás más módon nem szüntethető meg, nem kizárt az éjszakai nyitva tartástól való eltiltás sem. [Ptk. 100. §, (1) bek., 192. § (2) bek.]

BH 2002. 179. Vállalkozói tevékenységgel járó zajhatás elleni birtokvédelem módját a szembenálló érdekek összevetésének eredménye szabja meg; az érdekegyensúly helyes

megteremtésével érhető el a zavarás szükségtelen mértékének megszüntetése [Ptk. 100. §, 188. §.]

BH 2000. 53. „Diszkó” és sportpálya működtetésével kapcsolatos zajhatás birtokháborításként való értékelése [Ptk. 100. §, Pp. 163. § (1)-(3) bek., 177. § (1) bek.].

Mint látható, az alperesi létesítmény működése és üzemeltetése okszerűen értékelve a bizonyítékokat és a jogszabályokat, sőt a kialakult joggyakorlatot ZAVARÓ, KÁROS, felperesi alapjogokat sértő, ezzel felperesi kereseti igényt megalapozza.

Tisztelt Alkotmánybíróság, tisztességes eljárás keretében elvárható, hogy Magyarország bíróságai

- ne a jogszabályokkal és a kialakult joggyakorlattal ellentétes ítéleteket hozzanak.
- ne a jogbiztonságot sértsék, különösen annak figyelembevételével, hogy a jogalkalmazás egyre erősebb az esetjogon alapul.
- ésszerű időn belül hozzák meg a döntéseiket;
- a tényeket és bizonyítékokat ne fordítsák ki, hanem önmagukban okszerűen következtetve mérlegeljék.

Ráadásul az Alaptörvény szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell, hogy értelmezzék. Sajnos, pont az ellenkezője történt, az Alaptörvénnyel ellentétesen alkalmazták a jogot. Sajnos, az egész peres eljárásban az ellenkezője történt, az Alaptörvény 28-as és XXVIII-as cikkével ellentétes jogalkalmazás történt.

Az egész peres eljárás során az eljáró bíróságok (de főleg a Kúria) megsértették az indítványozók:

- jogorvoslathoz való jogát, azzal, hogy a Kúria önmaga számára kreált okokkal nem fogadta be a felülvizsgálati kérelmet;
- tisztességes eljáráshoz való jogát, azzal, hogy az eljáró bíróságok nem ésszerű időn belül fejezték be a peres eljárást, azzal, hogy a bíróságok nem voltak pártatlanok, különösen azzal, hogy a jogalkalmazásuk és a jogértelmezésük során, a józan ésszel ellentétesen, sőt a jogszabályokkal – főleg az Alkotmánybíróság hasonló ügyekben hozott döntéseivel - ellentétesen döntöttek.

A sérelmezett bírói döntések tehát ellentétesek az Alaptörvénnyel mert a jogorvoslathoz való jogba, a tisztességes, pártatlan, ésszerű időn belüli eljáráshoz való jogba, és az Alaptörvénnyel illetve jogszabályokkal, és a kialakult joggyakorlattal összhangban történő és a józan észnek, valamint a közjónak megfelelő értelmezésbe ütköznek.

Miután ezen sérelmezett eseti bírói döntések megsértették indítványozók eddig részletesen kifejtett és indokolt alaptörvényben rögzített alapjogait.

A bírósági rendelkezések alaptörvény-ellenesek, ezért kérem a tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy azokat semmisítse meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Eddig nem kezdeményeztük, **de kérjük az Alkotmánybíróságtól a jogerős bírósági ítéletek végrehajtásának felfüggesztését.**

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

1pld a KÚRIA Pfv.III.20.104/2017/5 számú ítélete

1pld a Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.306/2016/5. számú ítélete

1pld a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 12.G.24668/2014/44 számú ítélete

1pld a Fővárosi Törvényszék, 1.Gf.75.345/2012/8. számú részítése

1pld a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 12.P.II.21276/2011/12 számú ítélete

Kelt: 2018. július 23.

[Redacted signature block]

képviselőként

Dr. Kikindai Zoltán ügyvéd a

Kikindai Ügyvédi Iroda (1055 Budapest, Szent István krt. 17.; KASZ: 36062988) tagja,
eljáró ügyvéd jogi képviselő drkikindai@t-online.hu;

[Redacted]

[Redacted]

Kikindai Ügyvédi Iroda

Dr. Kikindai Zoltán Iván ügyvéd

1055 Budapest, Szent István krt. 17.